

LÖYHÄ USKO III

Väinö Hotti

Ennen – nyt – elämä

Nykyisin julistuksessa kartetaan ”jakoa kahteen”. Tämä karttaminen on ollut kansankirkon luonteeseen kuuluva jo kautta aikain. Vapaat suunnat ovat sen tänään myös omineet – syynä on europotin turvaaminen. Kuulijakunta on ”yhtä harmaata massaa”. Kaikki ovat Jumalan lapsia. Vallitsee 1. uskonkappaleen kristillisyyss ja **yleiskonnollisuus!** Joka jakaa ihmisiä eri porukoihin, on viheliäinen ”seurakunnan hajoittaja”.

Apostolisen ajan uskovilla oli ”ennen – nyt – elämä. Elämä ennen uudestisyntymistä ja elämä sen jälkeen:

”Ja Jumala on eläviksi tehnyt teidät, jotka olitte kuolleet rikoksiinne ja synteihinne, joissa te **ennen vaelsitte** tämän maailman menon mukaan, ilmapavallan hallitsijan, sen hengen hallitsijan, mukaan, joka nyt tekee työtään tottelemattomuuden lapsissa, joiden joukossa **mekin kaikki ennen vaelsimme** lihamme himoissa, noudattaen lihan ja ajatusten mielitekoja, ja olimme luonnostamme vihan lapsia niinkuin muutkin; mutta Jumala, joka on laupeudesta rikas, suuren rakkautensa tähden, jolla hän on meitä rakastanut, on tehnyt meidät, jotka olimme kuolleet rikoksiimme, eläviksi Kristuksen kanssa - armosta te olette pelastetut - ja yhdessä hänen kanssaan herättänyt ja yhdessä hänen kanssaan asettanut meidät taivaallisiin Kristuksessa Jeesuksessa, osoittaakseen tulevina maailmanaikoina armonsa ylenpalttista runsautta, hyvytydessään meitä kohtaan Kristuksessa Jeesuksessa” (Ef.2:1-7).

”että **teidän tulee panna pois vanha ihmisenne**, jonka mukaan te ennen vaelsitte ja joka turmelee itsensä petollisia himoja seuraten, ja uudistua mielenne hengeltä ja **pukea päällenne uusi ihminen**, joka Jumalan mukaan on luotu totuuden vanhurskauteen ja pyhyteen” (Ef.4:22-24).

”Mutta nyt pankaa tekin pois ne kaikki: viha, kiivastus, pahuus, herjaus ja häpeällinen puhe suustanne. Älkää puhuko valhetta toisistanne, **te, jotka olette riisuneet pois vanhan ihmisen tekoinensa ja pukeutuneet uuteen**, joka uudistuu tietoon, Luojansa kuvan mukaan” (Kol.3:8-10).

Tessalonikalaisten harha

Tessalonikalaisten keskuudessa oli ”ylikuumentunutta” Jeesuksen toisen tulemuksen odotusta. He ajattelivat, että ”Jeesus voi tulla **milloin tahansa**”. Paavali toppuuttelee heitä ja sanoo, että määrättyjen merkkien täytyy ensin toteutua. Luopumuksen täytyy ensin tapahtua ja – Antikristuksen ilmaantua.

Tänään määrättyissä piireissä on tilanne tismalleen sama: *"Jeesus voi tulla milloin tahansa; meidän tulee olla aina valmiit"*. Valmiina olon kehotus tietysti kuuluu meille kaikille. Ensinnäkin jo siksi, että Jeesus voi noutaa meidät itsekunkin kuoleman kautta **milloin tahansa**.

Meidän tulee kuitenkin valmistautuessamme Jeesuksen tuloon *"tarkata aikain merkkejä"*

*"Mutta hän vastasi ja sanoi heille: "Kun ilta tulee, sanotte te: 'Tulee selkeä ilma, sillä taivas ruskottaa', ja aamulla: 'Tänään tulee rajuilma, sillä taivas ruskottaa ja on synkkä'. Taivaan muodon te osaatte arvioida, mutta **aikain merkkejä ette osaa**" (Matt.16:2,3).*

"Hurmahenget" puhuvat vain Jeesuksen tulemisesta, mutta he sulkevat silmänsä täysin tätä edeltävästä ANTIKRISTUKSEN tulemisesta. He jähkättävät toistamiseen: **"Me odotamme Jeesusta emmekä Antikristusta!"** Tämä ei ole "valvovaa kristillisyyttä"! Hurmahenget sulkevat silmänsä ajassamme olevilta "laittomuuden merkeiltä", koska heidän omakin elämänsä ilmaisee lopun ajan laittomuutta! He eivät ole "realisteja".

*"Mutta mitä tulee meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemukseen ja meidän kokoontumiseemme hänen tykönsä, niin me pyydämme teitä, veljet, ettette anna minkään hengen ettekä sanan ettekä minkään muka meidän lähettämämme kirjeen heti järkyttää itseänne, niin että menetätte mielenne maltin, ettekä anna niiden itseänne peljästyttää, **ikäänkuin Herran päivä jo olisi käsissä**. Älkää antako kenenkään vietellä itseänne millään tavalla. Sillä **se päivä ei tule, ennenkuin luopumus ensin tapahtuu ja laittomuuden ihminen ilmestyy, kadotuksen lapsi**" (2. Tess.1-3).*

Sekakansa

Seurakunnassa on kautta aikain ollut ihmisiä, jotka eivät ole koskaan kokeneet kääntymistä ja uudestisyntymistä. He ovat "sekakansaa". He haluavat kuitenkin vaelttaa Herran kansan liepeillä ja ovat usein siihen sekaantuneina. Heiltä puuttuu Pyhän Hengen lahja ja siksi heiltä puuttuu myös omakohtainen todistus uskoontulosta:

*"vaan, kun Pyhä Henki tulee teihin, niin te saatte voiman, ja **te tulette olemaan minun todistajani** sekä Jerusalemissa että koko Juudeassa ja Samariassa ja aina maan ääriin saakka" (Apt.1:8).*

*"Ja myös paljon **sekakansaa** meni heidän kanssansa, sekä lampaita ja raavaskarjaa suuret laumat" (2. Moos.12:38).*

”Mutta heidän keskuuteensa kerääntyneessä **hylkyväessä** heräsivät himot, ja niin israelilaisetkin rupesivat jälleen itkemään, sanoen: ”Voi jospa meillä olisi lihaa syödäksemme!” (4. Moos.11:4).

”Kuultuaan lain he **erottivat kaiken sekakansan Israelista**” (Neh.13:3).

RATKAISUKRISTILLISYYS

RATKAISU kuuluu olennaisena osana kristilliseen uskoon ja oppiin. Lahkolaisten on yleisesti tunnetuista syistä työlästä asettua Lutherin jalkain juureen.

1. Lahkolaisten ratkaisu

Lahkolaisten taivastiehen ei kuulu lain julistus; he ovat **antinomisteja**:

*”Saatana... synnyttää... niiden lahkosuunnan, jotka opettavat, että kymmenen käskyä olisi seurakunnasta poistettava ja **ettei ihmisiä saa pelottaa lailla, vaan suloisesti kehoittaa Kristuksen armolla**” (Luther, Gal. kirj.sel. s.12).*

Lahkolaisten opillinen ongelma piilee ”ihmiskeskeisyydessä”.

1. RATKAISU on ihmiskeskeistä; siinä operoidaan sielullisella alueella.
2. KASTE (aikuis- ja upotuskaste) on samoin ihmiskeskeistä. Lahkolaisten kaksi kovaa sanaa ovat: RATKAISU ja USKOVIEREN KASTE.

Lahkolaisten opin mukaan ratkaisu on mahdollista ”milloin tahansa”. Siksi usein kuulemme sanat: ratkaise! ratkaise! Tässä liikutaan kuitenkin sielullisella tasolla; tämä on ”psykologista kikkailua!”. Tämä on työtaturma ja – puoskarointia!

2. Raamatullinen ratkaisu

Ratkaisu voi tapahtua ainoastaan **etsikkoajassa**.

1. **Israelin kansalla** oli mahdollista päästä LUVATTUUN MAAHAN ainoastaan silloin, kun he olivat Kaades - Barneassa; tällöin oli heillä etsikonaika ja – ratkaisun hetki

”Ja kun Herra tahtoi lähettää teidät Kaades-Barneasta ja sanoi: 'Menkää ja ottakaa omaksenne se maa, jonka minä teille annan', niin te niskoittelitte Herran, teidän Jumalanne, käskyä vastaan ettekä uskoneet häneen ettekä kuulleet hänen ääntänsä” (5. Moos.9:23).

2. **Jerusalemilla** oli ”etsikkoajanikkuna” auki kolme (3) vuotta, jonka ajan Jeesus toimi sen keskuudessa. Silloin oli etsikonaika ja ratkaisun hetki.

3. **Rikkaalla nuorukaisella** oli etsikonaika, kun hän oli Jeesuksen luona; hän joutui ratkaisemaan:

”Ja katso, eräs mies tuli ja sanoi hänelle: ”Opettaja, mitä hyvää minun pitää tekemän, että minä saisin iankaikkisen elämän?”Nuorukainen sanoi hänelle: ”Kaikkia niitä minä olen noudattanut; mitä minulta vielä puuttuu?” Jeesus sanoi hänelle: ”Jos tahdot olla täydellinen, niin mene, myy, mitä sinulla on, ja anna köyhille, niin sinulla on oleva aarre taivaissa; ja tule ja seuraa minua”. **Mutta kun nuorukainen kuuli tämän sanan, meni hän pois murheellisena, sillä hänellä oli paljon omaisuutta**”(Matt.19:16,20-22).

Lain julistus tuo synnin tunnon ja ihminen joutuu kyselemään: ”*Mitä minun pitää tekemän, että minä pelastuisin?*” Hän on tällöin Jeesuksen luona. Hän on etsikkoajassa. Nyt on ratkaisun paikka. Lain julistus johtaa Jeesuksen luo:

”Niinmuodoin on laista tullut meille **kasvattaja Kristukseen**, että me uskosta vanhurskaiksi tulisimme” (Gal.3:24).

LÖYHÄN USKON ONGELMA

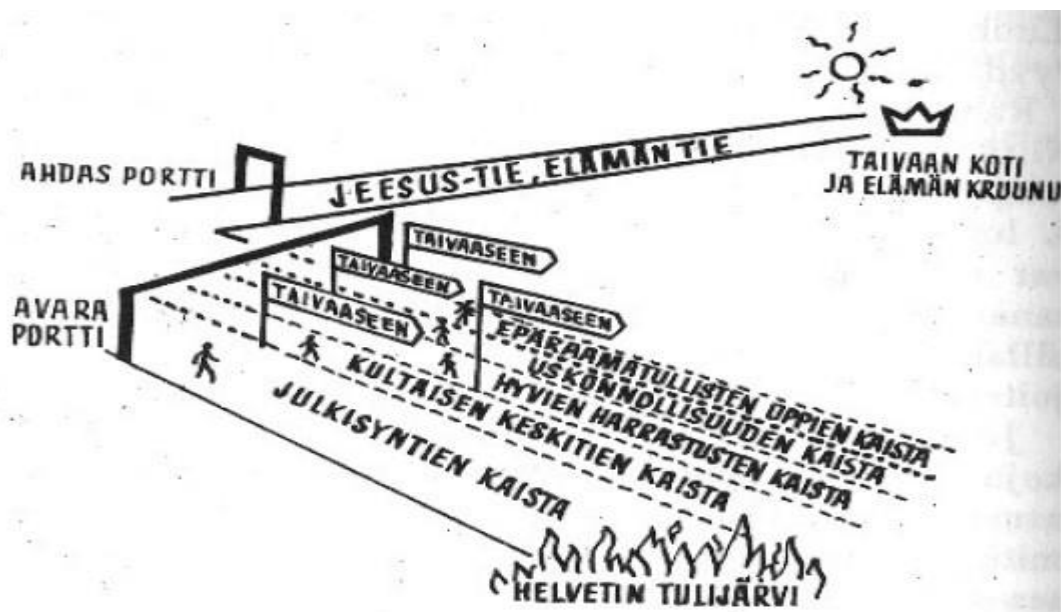
Tällöin puuttuu omakohtainen, kiinteä ja välitön yhteys Kristukseen. Ei ole jäsenen orgaanista yhteyttä ruumiiseen eikä oksan elävää yhteyttä runkoon. Samalla puuttuu myös elävä yhteys Kristuksen maan päälliseen seurakuntaan, EKKLESIAAN. Löyhä usko on lahkolaisuuden hedelmä!

”Mutta te olette Kristuksen ruumis ja **kukin osaltanne hänen jäseniänsä**” (1. Kor.12:27).

”**Minä olen viinipuu, te olette oksat**. Joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, se kantaa paljon hedelmää; sillä ilman minua te ette voi mitään tehdä” (Joh.15:5).

”Ja sen kirkkauden, jonka sinä minulle annoit, minä olen antanut heille, että he olisivat yhtä, niinkuin me olemme yhtä - minä heissä, ja sinä minussa - että he olisivat **täydellisesti yhtä**” (Joh.17:22,23).

”Uuden käskyn minä annan teille, että rakastatte toisianne, niinkuin minä olen teitä rakastanut - että tekin niin rakastatte toisianne. **Siitä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsiksi, jos teillä on keskinäinen rakkaus**” (Joh.13:34,35).

Uuras Saarnivaara, Katso, tässä on tie, s.28

1. Käy taiten, sä kristitty, kaita on tie, Ja portti on ahdas, mi elohon vie. Ah, harvat sen löytävät ainoastaan, Muut tiehen ne mieltyvät laveampaan.
2. Ah toisilla usko on rakkaudeton Ja toisilla uskonon rakkaus on, On kummatkin taivaaseen menevinään, Mut hukkuvat matkalla yön pimeään.
3. Niin kaidaksi tietä ei uskotakaan, Ett` synti on pantava pois kokonaan, Ja myös oman tahdonkin kuoltava on Ja käytävä työhön ja taistelohon.
4. Ei huoletta yksikään kulkea saa, On vaaroja, joita ei vois odottaa. Vain askele syrjään jo murhetta tuo, Se hukkuu, ken lihansa hallita suo.
5. On saatana, maailma voitettava Ja ylpeys mielestä suistettava, Ja valmisna oltava nöyryytyksiin Ja itsensä kieltäviin kärsimyksiin.
6. **Ken käyvänsä luulevi taivahaseen Kuin mäkeä myötäistä vain huvikseen, Se pettyy, Ja paulahan muitakin vie, Vaan tuskainen, työläs on elämän tie.**
7. Nyt ahkera siis ole, tee parannus, Niin Herrassa sulla on vanhurskaus, Kun Herralle antaudut kaikkines vaan, Niin ei huku sielusi, ruumiisikaan.
8. Hän syntisi verellään puhdistavi, Luo sydämes taas lumivalkeaksi. Tää armahdus uskossa talleta vain, Se voimia suo sinun taistohos ain.
9. Ja seuraa vain jälkiä Vapahtajas! On ikeensä suloinen, sovelias. Ja vaikka on vaikea kaitainen tie, Se ainoa autuutehen sinut vie! (HLV 223).